

Ohtuleht, 21. IX 2010

TENOR URMAS PÕLDMA: «Ma ei saa ju teatrit ja

«Silva» esietendusel viga saanud rahvusooperi solist naaseb kipsis jalga trotsides teatrilavale

• KAIS ALLKIVI
kais.allkivi@ohtuleht.ee

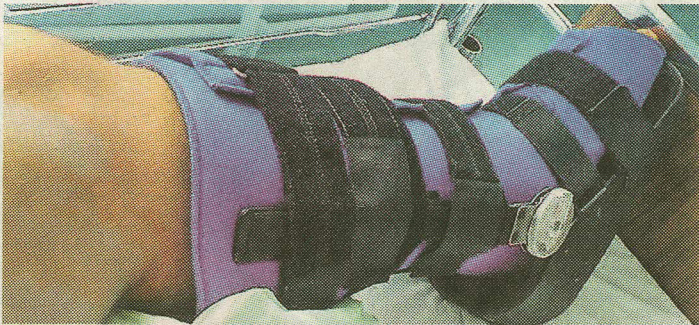
Eelmisel neljapäeval Estoniast «Silva» esietenduselt otse haiglasse jalaoperatsioonile sattunud Urmas Põldma teeb tuleval laupäeval peaosas Vanemuises opereti «Orpheus põrgus» esietendusel. «Eks me proovides nuputa, kuidas liikumist ümber teha. Karkudega või ratastoolis saab ju ka esineda,» ei taha Põldma, et etendus tema pärast ära jääks.

Rahvusooperis Estonia Mart Sanderi lavastatud Imre Kálmáni opereti «Silva» esietendusel vigastas Urmas Põldma nii rängalt vasaku

jala Achilleuse kõõlust, et kiirabi viis ta teatrist otse Ida-Tallinna keskhaiglasse operatsioonile. «See oli nagu välk selgest taevast!» meenutab laulja, kelle jalg peab kipsi jääma kuueks nädalaks.

«Teise vaatuse lõpus, kui tantusuhüpped olid juba ära olnud, tormasin liiga emotsionaalselt Stasit (oma lavastusekallimat – K. A.) otsima: «Stasi, ma olen vaba mees!» Paar kiiret liigutust ja üleshüpet – ja plaks käis ära. Õnneks jõudsin kõrvale hüpata. Võib-olla osa publikust ei taibanudki. Kes olid lavastusega seotud, said aru, et midagi läks väga nihu, sest ma läksin lavale valele poole ära,» jutustab Põldma, et vigastus tuli ülipüüdlikust rolli sisseelamisest.

«Mu viimase aja koormus on

INVATENORI LAKK-KING: «Saabusid müügile uued lakk-kingad invatenoritele,» ironiseerib Urmas Põldma Facebooki kontole üles laetud foto allkirjas. Pilt on tehtud reedel haiglapalatis. FACEBOOK

suureks läinud. Keha ütles, et stopp, aitab küll. See on viimaste aastate viga: kipud liiga palju tegema, ei oska ei öelda ja see maksab ühel hetkel kätte. Ei ole

ju esimeses noorus mees enam,» muigab ta. Naljaga pooleks ütleb Põldma, et teenib nüüd leiba invatenorina. Estonia teatrit jääb ta tervenemiseni ee-

male (etendused ära ei jää, sest asendajad on olemas), küll aga saab teda juba sel laupäeval näha Vanemuise teatris Jacques Offenbachi Kreeka mütolooial põhineva opereti «Orpheus põrgus» nimiosas.

«See oli Urmas Põldma soov, et etendus toimuks ning ta saaks antud rolli ikkagi rahva ette tuua,» seletab Vanemuise teatrijuhut Paavo Nõgene. «See on väljapääsmatu olukord. Etendus tuleb teha. Ma ei saa ju teatrit ja kõiki teisi alt vedada!» põhjendab külalisesineja. «Estonia operettides ja ooperites on kindel liikumine, mida ei saa enam muuta, aga Vanemuises on meil veel aega mõelda, kuidas üht-teist ümber sättida.»

Proovid lavastaja Marko Matvere käe all algasid juba augusti hakul, nüüd tuleb meespeategelasele kiirkorras välja mõelda uue liikumine. «Variantte on igasuguseid. Jumalad läksid ka oma armukeste juurde kuldse vihmana, vihmaussina või lennukiga – samamoodi võib ju Orpheus käia,» on Põldma optimistlik. «Õnneks ei ole Orpheuse roll meie variandis eriti tantsuline. Mitte nagu Boni roll «Silvas». Muidu oleks asi ikka väga keeruline,» naerab ta.

Põldma õnneks on etendus oktoobris ja novembris kavas vaid kaks korda kuus. Detsembris saab ta ehk juba lavale terve jalgaga astuda.

«Ei saa ju teatrit ja kõiki teisi alt vedada!»

Kipsis jalga trotsides teatrilavale sel laupäeval

male (etendused ära ei jää, sest asendajad on olemas), küll aga saab teda juba sel laupäeval näha Vanemuise teatris Jacques Offenbachi Kreeka mütoloogial põhineva opereti «Orpheus põrgus» nimiosas.

«See oli Urmas Põldma soov, et etendus toimuks ning ta saaks antud rolli ikkagi rahva ette tuua,» seletab Vanemuise teatrijuhht Paavo Nõgene. «See on väljapääsmatu olukord. Eten- dust tuleb teha. Ma ei saa ju teatrit ja kõiki teisi alt vedada!» põhjendab külalisesineja. «Estonia operettides ja ooperites on kindel liikumine, mida ei saa enam muuta, aga Vanemuises on meil veel aega mõtelda, kuidas üht-teist ümber sättida.»

Proovid lavastaja Marko Matvere käe all algasid juba augusti hakul, nüüd tuleb meespeategelasele kiirkorras välja mõelda uue liikumine. «Variante on igasuguseid. Jumalad läksid ka oma armukeste juurde kuldse vihmana, vihmaussina või lennukiga – samamoodi võib ju Orpheus käia,» on Põldma optimistlik. «Õnneks ei ole Orpheuse roll meie variandis eriti tantsuline. Mitte nagu Boni roll «Silvas». Muidu oleks asi ikka väga keeruline,» naerab ta.

Põldma õnneks on etendus oktoobris ja novembris kavas vaid kaks korda kuus. Detsembris saab ta ehk juba lavale terve jalaga astuda.

Kipsiga on laulja etendustes kaasa löönud varemgi: «Murd- sin korvpalli mängides näpuluu. Mõne etenduse tegin kipsis käega, nagu püss oleks käes. Ei saanud käelaba liigutada. Aga kinnas pandi kätte ja kes ei teadnud, ei saanud arugi.» Tervise tõttu igapäevatööst eemale jääma pole ta aga varem pidanud.

Kui kips novembri algul eemaldatakse, ootab teda taastusravi. «Ma ei saa öelda, et näiteks 12. detsembrist olen vormis. See on väga individuaalne,» on raske ennustada, millal jalg täielikult paraneb. Näiteks Põldma sõber, Kosmikute solist Hainz, kes murdis Achilleuse kõõluse nelja aasta eest, vajab ka kor- dusoperatsioone.

VEEL TERVE: Tenor Urmas Põldma eelmisel nädalal operetis «Silva» enne saatuslikku hüpet, ümbritsetuna etenduse kabareeneidudest.

TAIRO LUTTER